

АД СТУДЭНТА ДА РЭКТАРА

Першае вызначэнне жыцця прыйшло да нас з кнігай М. Астроўскага. Калісьці ў дзяцінстве мы прынялі яго ад першага да апошняга слова, як закон, як клятву сапраўднага чалавека на вернасць сабе, абавязку, чалавецтву. Мы завучылі яго словы аб жыцці, што яго трэба пражыць, каб не было крыўдна, балюча за бязмэтна пражытыя гады. Цяпер гэтыя словы ўжо асэнсаваныя, усвядомленыя.

Яны, гэтыя словы, прыйшлі на памяць і цяпер, калі вучоныя і грамадскія арганізацыі Віцебскага дзяржаўнага медыцынскага інстытута адзначаюць 50-годдзе з дня нараджэння, 27-годдзе ўрачэбнай, навуковай, педагогічнай і грамадскай дзейнасці рэктара інстытута, заслужанага ўрача Беларускай ССР, дацэнта Мядзведскага Яўгена Нікандравіча.

Сапраўды багатае, цудоўнае жыццё ў гэтага чалавека. Сын рабочага-чыгуначніка, ён пасля заканчэння чацвёртай сярэдняй школы Віцебска паступіў у Віцебскі медыцынскі інстытут. Тут Жэня (як яго тады называлі) быў заўсёды ў першых радах. Ён — удзельнік самадзейнасці, камсамольскі важак, энтузіяст.

Заканчэнне інстытута супала з пачаткам Вялікай Айчыннай вайны. Маладому ўрачу з першых дзён вайны давялося асвойваць цяжкую ваенную навуку чырвонага кавалерыста. Малодшы, затым старшы ўрач кавалерыйскага палка прайшоў з баямі па варожых тылах Заходняга, Паўднёва-Заходняга і Першага Украінскага франтоў. У адным з баёў з гітлераўцамі ўвосень 1944 года Яўген Мядзведскі атрымаў асколачнае раненне. Пасля выздараўлення ён зноў знаходзіўся ў страі да кас-

трычніка 1945 года. За баявыя подзвігі Яўген Нікандравіч узнагароджан ордэнам Чырвонай Зоркі і двума баявымі медалямі.

Пасля дэмабілізацыі Я. Н. Мядзведскі вярнуўся ў родны горад. Тры гады працаваў гадоўным урачом паліклінікі імя У. І. Леніна, а затым загадчыкам раённага, гарадскога і абласнога аддзелаў аховы здароўя.

Адначасова Я. Н. Мядзведскі займаўся ў клінічнай ардынатуры пры кафедры хвароб вуха, горла, носа. З 1954 года ён зусім пераходзіць на навуковую і выкладчыцкую работу ў медыцынскі інстытут.

У верасні 1964 года Я. Н. Мядзведскі паспяхова абараняе кандыдацкую дысертацыю і хутка атрымлівае дыплом кандыдата медыцынскіх навук і званне дацэнта. У кастрычніку 1965 года Міністэрства аховы здароўя Беларускай ССР прызначае маладога вучонага рэктарам інстытута.

Яўген Нікандравіч з'яўляецца аўтарам 25 навуковых прац.

Асноўныя навуковыя працы юбіляра, у тым ліку і кандыдацкая дысертацыя, ахопліваюць шырокае кола пытанняў абязбольвання ў атарыналарынгалогіі. У іх ён пераканаўча паказаў, што мясцовая пэнтанцыйная анестэзія можа з поспехам прымяняцца пры выкананні буйных аперацый у вобласці верхніх дыхальных шляхоў і вуха.

Яўген Нікандравіч Мядзведскі поўны творчых задум. У апошні час ён займаецца вывучэннем асаблівасцей распаўсюджвання злаякасных новаўтварэнняў верхніх дыхальных шляхоў у Беларусі. Такія працы з'яўляюцца надзвычайна важнымі і падтрымліваюцца Сусветнай арганізацыяй аховы здароўя.

Я. Н. Мядзведскі вядзе вялікую грамадскую работу. Ён член абкома КПБ, дэпутат гарадскога Савета, старшыня абласнога праўлення таварыства «Веды».

У дзень свайго залатога юбілею ён знаходзіцца ў росквіце творчых сіл, поўны энергіі і гатовы і далей развіваць навуку, удасканальваць педагогічнае майстэрства і ўрачэбную дзейнасць, прымаць актыўны ўдзел у камуністычным выхаванні студэнцтва, у прапагандзе навуковых і палітычных ведаў сярод працоўных вобласці.

Калектыў вучоных, выкладчыкаў, супрацоўнікаў і грамадскія арганізацыі інстытута шчыра жадаюць Яўгену Нікандравічу моцнага здароўя, бадзёрасці, доўгіх год жыцця, асабістага шчасця і новых творчых поспехаў на карысць Савецкай Радзімы.

Г. ПРУС,
В. МАКАРАНКА,
Б. МАРКІЯНАУ,
дацэнты Віцебскага медыцынскага інстытута.